

Системні аспекти взаємозв'язку технічного регулювання та випробувань в умовах євроінтеграції

Розглянуто етапи становлення системи технічного регулювання в Україні та її вплив на завдання і види випробувань. Проаналізовано вплив вимог до розроблення і поставлення на виробництво с.-г. техніки на мету та зміст державних приймальних випробувань, а також переходу від сертифікації до оцінки відповідності – на випробування щодо визначення показників безпеки та екологічних показників. Визначено місце випробувань в сучасній системі оцінки та підтвердження відповідності с.-г. техніки.

Ключові слова: випробування, оцінка відповідності, сертифікація, технічне регулювання, технічні регламенти.

Вступ. Зараз в Україні здійснюється реформування системи технічного регулювання відповідно до вимог ЄС та СОТ. Основними завданнями системи технічного регулювання та її реформування є:

- приведення системи технічного регулювання до міжнародних та європейських норм і правил;
- усунення технічних бар'єрів у торгівлі;
- дерегуляція ведення бізнесу;
- сприяння підвищенню конкурентоспроможності продукції вітчизняного виробництва;
- забезпечення добросовісної конкуренції;
- забезпечення захисту прав споживачів щодо безпеки продукції.

Очікуваними результатами має бути визнання української системи технічного регулювання на міжнародному та європейському рівнях; виконання зобов'язань відповідно до Угоди щодо технічних бар'єрів у торгівлі Світової організації торгівлі (Угода ТБТ СОТ); Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та забезпечення доступу української продукції на європейський ринок укладанням Угоди АСАА (на першому етапі за чотирма пріоритетними секторами промислової продукції – машини, низьковольтне обладнання, електромагнітна сумісність, прості посудини високого тиску).

Реформування системи технічного регулювання безпосередньо вплинуло на систему випробувань в Україні, змінило їхню мету, зміст і види. Особливо це стосується галузі виробництва сільськогосподарської техніки, яке трансформувалося з виробництва за державним замовленням на ініціативні розробки.

Викладення основного матеріалу. Державне замовлення, яке передбачає залучення державних коштів до розроблення і поставлення на виробництво нових видів сільськогосподарської техніки, потребувало під час робіт з приймання дослідно-конструкторської роботи проведення державних приймальних випробувань в обсязі річного завантаження машини з усіма видами оцінювання, визначенням показників призначення, показників якості виконання технологічного процесу, з енергетичним, експлуатаційно-технологічним, економічним оцінюванням, визначенням показників надійності тощо.

З того часу, коли переважна більшість сільгоспмашинобудівних підприємств перейшла в колективну (ТОВ) або приватну власність (ПП) і з'явилися нові виробники сільськогосподарської техніки, держава практично припинила фінансування розробок. Розроблення і поставлення на виробництво сільськогосподарської техніки стало суто справою самих виробників та розробників і тепер практично всі нові розробки виконуються коштом підприємств як ініціативні. Порядок розроблення та поставлення такої продукції на виробництво не регулюється (рис. 1).

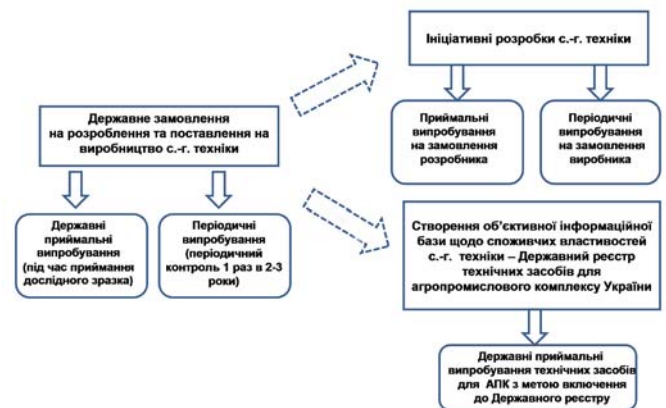

Рис. 1 – Трансформація державних приймальних випробувань у сучасних умовах

Виробник (розробник) може добровільно скористатися порядком розроблення і поставлення сільськогосподарської техніки на виробництво, які викладено в стандартах, наведених у таблиці 1, та самостійно замовити приймальні випробування техніки, наприклад, в акредитованій випробувальній лабораторії (далі – ВЛ).

До 2015 року поставлення продукції на виробництво необхідно було супроводжувати розробленням Технічних умов на машину (далі – ТУ), погоджувати їх з відповідними державними органами та установами, здійснювати державну експертизу і реєстрацію. ТУ були нормативним документом, яким регулювалися відносини між виробником і споживачем. І під час поставлення продукції на виробництво проводились

приймальні випробування саме на відповідність проєкту ТУ.

Таблиця 1 – Перелік нормативних документів (НД) щодо розроблення та поставлення продукції на виробництво

Позначення НД	Назва НД
ДСТУ 8634:2016	Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Настанови щодо розроблення та поставлення на виробництво нехарчової продукції
ДСТУ 3278-95	Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Основні терміни та визначення
ДСТУ 3973-2000	Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Правила виконання науково-дослідних робіт. Загальні положення
ДСТУ 3974-2000	Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Правила виконання дослідно-конструкторських робіт. Загальні положення

Зараз ТУ є добровільним документом. Але, незважаючи на його необов'язковість, значна частина виробників продовжує випускати продукцію за ТУ, про що зазначається на табличці виробника або на пакованні товару. ТУ є власністю виробника і виробник сам приймає рішення, які експертні висновки він хоче мати на ТУ і з ким їх погодити, окрім випадків, коли це передбачено законодавством України. Наприклад, технічна документація на створення вітчизняних технічних засобів для застосування агрохімікатів і пестицидів підлягає державній санітарно-гігієнічній експертизі [1]. Актуальними на цей час залишаються і випробування з метою реєстрації технічних засобів для застосування агрохімікатів і пестицидів, які проводить акредитована ВЛ УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого. Подальше реформування системи технічного регулювання передбачає проводити контроль зазначених технічних засобів в умовах експлуатації відповідно до європейської практики.

Якщо раніше систематизована інформація стосовно наявної і необхідної для агропромислового комплексу техніки та обладнання була викладена в системі машин, то зараз на галузевому рівні Мінагрополітики створено інформаційну базу щодо споживчих властивостей технічних засобів для АПК, присутніх на ринку України – Державний реєстр технічних засобів для агропромислового комплексу України (далі – Державний реєстр). Така інформаційна база, насамперед, забезпечує споживачів сільськогосподарської техніки – виробників сільськогосподарської продукції, необхідною інформацією, а також дозволяє приймати обґрунтовані управлінські рішення.

До Державного реєстру Мінагрополітики включає нову сільськогосподарську техніку та обладнання, які отримали позитивні результати під час державних приймальних випробувань, проведених акредитованими випробувальними лабораторіями в природно-кліматичних умовах України. Технічні засоби, рекомендовані Мінагрополітики для застосування в АПК України, відповідають установленим вимогам безпеки та сучасному технічному рівню.

На початку створення системи технічного регулювання незалежної України Декретом КМУ «Про стандартизацію і сертифікацію» від 10.05.1993 р. № 46-93

була створена державна система обов'язкової сертифікації УкрСЕПРО, затверджено Перелік продукції, яка підлягає обов'язковій сертифікації, та встановлено обов'язкові вимоги стандартів, яким ця продукція має відповідати [2].

До зазначеного Переліку (рис. 2) була включена практично вся сільськогосподарська техніка, окрім тракторів.

ПЕРЕЛІК продукцій, яка підлягає обов'язковій сертифікації в Україні			
Назва продукції	Позначення нормативних документів, на відповідність яких проводиться сертифікація	Нормативний документ (номер пункту або показника), який установлює обов'язкові вимоги	Код за УКТЗЕД
10. Техніка сільськогосподарська			
10.1. Машини для сівби і садіння:			
сівалки та саджалки тракторні	ДСТУ 2189-93	ДСТУ 2189-93, пункти 1.1; 1.3 - 1.14; 1.17 - 1.40; 2.1.2; 2.1.3; 2.1.8 - 2.1.10	843230 11 00 843230 19 00 843230 90 00
10.2. Засоби для застосування агрохімікатів і пестицидів:			
машини для внесення добрив	ДСТУ 2189-93 ГОСТ 23074-85 ГОСТ 23982-85 ГОСТ 12.2.003-91	ДСТУ 2189-93, пункти 1.1; 1.3 - 1.14; 1.17; 1.18; 1.20; 1.22 - 1.25; 1.27; 1.30 - 1.32; 1.34; 1.35; 1.37; 1.38; 1.40; 2.1.2; 2.1.3; 2.1.8 - 2.1.10 ГОСТ 23074-85, пункти 2.5; 2.11, розділ 3 ГОСТ 23982-85, пункти 2.5; 2.15; 2.16, розділ 3 ГОСТ 12.2.003-91, пункти 1.1; 1.4; 1.6; 2.1.1 - 2.1.5; 2.1.7 - 2.1.11; 2.1.13 - 2.1.17; 2.1.19; 2.2 - 2.5	843240 10 00 843240 90 00
обприскувачі, обпильовачі, машини для зрошення ґрунту	ДСТУ 2189-93 ДСТУ 2274-93 (ГОСТ 22999-93) ГОСТ 12.2.019-86	ДСТУ 2189-93, пункти 1.1; 1.3 - 1.14; 1.17; 1.18; 1.20; 1.22 - 1.25; 1.27; 1.30; 1.40; 2.2; 2.3 ДСТУ 2274-93, пункти 2.2.1; 2.2.3 - 2.2.7, розділ 3 ГОСТ 12.2.019-86, пункти 1.1 - 1.3; 1.5 - 1.9; 1.12 - 1.22; 2.1; 2.2; 3.1; 3.5; 4.1; 4.2; 4.4; 4.6; 4.9, розділ 7, пункти 8.1 - 8.4; 8.6 - 8.8	842481 10 00 842481 30 00 842481 91 00 842481 99 00
10.3. Машини для збирання врожаю і післязбирального оброблення зерна:			
комбайни зернозбиральні	ГОСТ 12.2.019-86 ГОСТ 12.2.120-88 ДСТУ EN 632-2001 (EN 632-1995, IDT)	ГОСТ 12.2.019-86, розділи 1 - 4; 7; 8 ГОСТ 12.2.120-88, розділи 1; 3 ДСТУ EN 632-2001	843351 00 00

Рис. 2 – Фрагмент переліку сільськогосподарської техніки, яка підлягала обов'язковій сертифікації в Україні

Для запровадження цієї системи була створена необхідна інституційна структура: органи сертифікації та атестовані (а потім акредитовані) випробувальні лабораторії, з'явилися випробування, метою яких було визначення показників сільськогосподарської техніки, вимоги до яких були установлені у Переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації. У разі відповідності машини установленим вимогам, заявнику видавався Сертифікат про відповідність. Сертифікована машина, партія або серія вважалася безпечною і отримувала доступ на ринок. Крім того, здійснювався постійний державний нагляд самого виробництва різними службами за дотриманням установлених вимог та стандартів. Обов'язковим документом під час сертифікації серійного виробництва були погоджені та зареєстровані ТУ.

Крім того, службою Держтехнагляду в обов'язковому порядку здійснювалися реєстрація та періодичний технічний огляд тракторів і причепів. Під час проведення технічного огляду уповноважені особи (інспектори)

тестували машини за визначеними показниками і складала відповідний протокол.

Але на сьогодні обов'язкова сертифікація в системі УкрСЕПРО стала значно обмежувати можливості вітчизняного товаровиробника, його вихід на міжнародні та європейські ринки, оскільки чинною обов'язкова сертифікація сільськогосподарських машин була тільки в Україні. Така система регулювання стала застарілою, зокрема через використання несучасної нормативної бази, і створювала технічні бар'єри в торгівлі. До недоліків системи обов'язкової сертифікації можна також віднести: відсутність відповідальності та контролю за кожною одиницю техніки, яка потрапила на ринок; вартість проходження сертифікації; недостатній ринковий нагляд; відсутність у Переліку продукції, яка підлягає обов'язковій сертифікації, такої небезпечної техніки як сільськогосподарські та лісогосподарські трактори.

Водночас у Європейському Союзі успішно розвивалась інша система технічного регулювання – оцінювання та підтвердження відповідності обов'язковим вимогам безпеки на основі директив ЄС, регламентів та рішень ЄС, які відповідають Угодам СОТ, зокрема директив «Нового підходу» з використанням модулів оцінки відповідності. Рівень складності процедур оцінки та підтвердження відповідності продукції вимогам безпечності устанавлювався пропорційно ступеню ризику, який становить продукція. Для простої продукції з низьким ступенем ризику оцінка та підтвердження відповідності здійснюються виробником. Лише для продукції з високим ступенем ризику оцінка та підтвердження здійснюються зовнішніми спеціалізованими організаціями – органами з оцінки відповідності.

Україна, прагнучи інтегруватися в європейський економічний простір, також почала реформувати свою систему технічного регулювання. Кінцевою метою такого реформування є створення більш сприятливих умов для ведення бізнесу в Україні і водночас захист споживачів від небезпечної та неякісної продукції, включаючи і забезпечення сільгосптоваровиробників безпечною і якісною сільськогосподарською технікою та запобігання її негативному впливу на навколишнє середовище.

Саме ці дві проблеми – створення сприятливого бізнесового середовища та допуск на ринок безпечної техніки – стали невідкладними питаннями, які зараз вирішує держава. Регулювання (контролювання) інших споживчих властивостей техніки перейшли в площину взаємовідносин між виробником та споживачем.

Процес реформування системи технічного регулювання прискорився з підписанням Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Почав поступово скорочуватися Перелік продукції, яка підлягала обов'язковій сертифікації. Одночасно почали запроваджуватися Технічні регламенти із суттєвими вимогами щодо безпеки і гармонізуватися європейські та міжнародні стандарти, які входять до переліків стандартів, які у разі добровільного застосування надають презумпцію відповідності продукції вимогам технічних регламентів. Сертифікаційні випробування почали витіснятися випробуваннями з метою оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, які проводяться переважно акредитованими ВЛ (рис. 3).

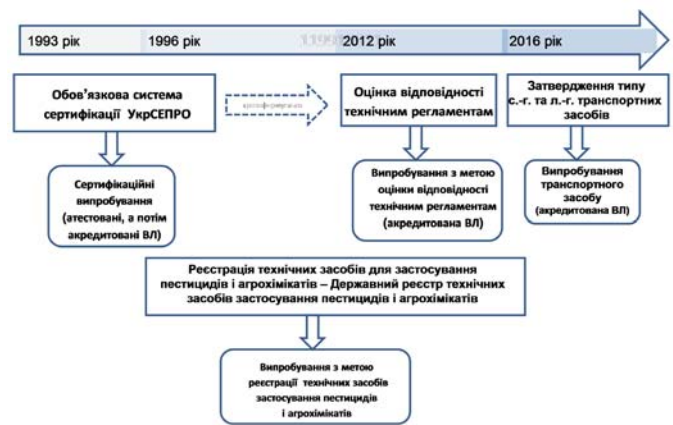

Рис. 3 – Трансформація випробувань щодо вимог безпеки та екологічних вимог до с.-г. техніки

Запровадження оцінки та підтвердження відповідності вимогам технічних регламентів зробило більш вільними в своїй діях виробників, але одночасно підвищило їхню відповідальність за безпечність продукції.

З 2012 року сільськогосподарська техніка (в обов'язковому порядку) підлягає під дію технічних регламентів, які розроблені на основі Європейських директив «Нового підходу».

Технічні регламенти, як і європейські директиви «Нового підходу», містять суттєві вимоги до продукції та процедури оцінки і підтвердження відповідності, а також вимоги стосовно маркування. Конкретні вимоги безпеки, скориставшись якими можна задовольнити зазначені суттєві вимоги, наведені в стандартах, які у разі добровільного застосування надають презумпцію відповідності продукції вимогам технічних регламентів. Переліки таких стандартів затверджуються до кожного технічного регламенту наказом Мінекономрозвитку. Виробник самостійно обирає, чи застосувати йому стандарт з Переліку, чи скористатися своїм власним технічним рішенням. Але в будь-якому випадку він має отримати докази відповідності машини вимогам технічних регламентів, тобто провести її випробування з метою оцінки відповідності вимогам технічних регламентів.

Практично вся сільськогосподарська техніка, за винятком тракторів, має відповідати суттєвим вимогам Технічного регламенту безпеки машин (постанова КМУ від 30.01.2013 р. № 62), розробленого з урахуванням Директиви Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу 2006/42/ЄС від 17 травня 2006 р. Цим регламентом передбачена процедура декларування сільськогосподарської техніки. Тобто виробник сам виконує всі передбачені регламентом процедури (визначає, які саме вимоги технічного регламенту відносяться до його техніки, проводить оцінювання ризиків з метою їх мінімізації, описує залишкові ризики в настанові щодо експлуатування стосовно небезпек, які можуть виникнути під час експлуатації та технічного обслуговування машини), проводить оцінку відповідності визначеним вимогам (самостійно або з залученням акредитованої ВЛ) і тільки після того, як він упевнився, що його продукція є безпечною, він може скласти декларацію про відповідність та нанести знак відповідності продукції вимогам Технічних регламентів (рис. 4). При цьому виробник має забезпечити ста-

більше якісне виробництво кожної машини з дотриманням визначених вимог [3].

Якщо на сільськогосподарських машинах встановлено низьковольтне електричне обладнання або обладнання, яке може створювати електромагнітні завади або обладнання, яке працює під тиском, то вони також повинні відповідати таким технічним регламентам:

Технічному регламенту низьковольтного електричного обладнання [4],

Технічному регламенту з електромагнітної сумісності обладнання [5],

Технічному регламенту безпеки обладнання, яке працює під тиском [6].

Слід зазначити, що для створення доказової бази відповідності сільськогосподарських машин вимогам зазначених технічних регламентів випробування можна провести в акредитованій ВЛ УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого. Результати таких випробувань визнаються не тільки в Україні, а й за її межами, зокрема органами оцінки відповідності Польщі тощо.

Чи здійснюється при цьому контроль з боку держави за безпечністю продукції? Так, але акцент змістився з доринкового контролю продукції на виробництві – на ринковий нагляд. В Україні створені органи ринкового нагляду [7], які мають контролювати продукцію, яка знаходиться на ринку України. Але поки що проведення ринкового нагляду стосовно сільськогосподарської техніки ще не налагоджено і ринковий нагляд практично не здійснюється. Саме це дозволяє значній кількості виробників сьогодні не проводити всіх процедур, передбачених технічними регламентами, не складати декларації та не маркувати свою продукцію, чим порушується законодавство України.

З 2016 року обов'язковим до застосування став *Технічний регламент затвердження типу сільськогосподарських та лісогосподарських тракторів, їх причепів і змінних причіпних машин, систем, складових частин та окремих технічних вузлів* [8], розроблений з урахуванням Директиви Європейського Парламенту та Ради ЄС від 26 травня 2003 р. 2003/37/ЄС (далі – Технічний регламент затвердження типу).

Це дозволило остаточно запровадити адаптовані до європейських процедур оцінки та підтвердження відповідності сільськогосподарської техніки, включаючи сільськогосподарські та лісогосподарські транспортні засоби. Наказом Мінекономрозвитку від 17.12.2015 N 1699 [9] розділ 10 "Техніка сільськогосподарська" з Переліку продукції, яка підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, було виключено.

Технічний регламент затвердження типу відрізняється від раніше прийнятих в Україні технічних регламентів, розроблених на основі Директив «Нового підходу». Він розроблений на основі Директиви «Старого підходу» і установлює конкретні технічні вимоги до складових частин та характеристик транспортних засобів. Технічний регламент затвердження типу поширюється на сільськогосподарські та лісогосподарські транспортні засоби (трактори, причепа, змінні причіпні машини) та їхні компоненти.

Рис. 4 – Знак відповідності технічним регламентам

Процедура затвердження типу, яка застосовується відповідно до Технічного регламенту затвердження типу, відповідає європейському підходу, є гнучкою і дозволяє спростити процедуру підтвердження відповідності тим, що:

- сертифікат затвердження типу видається не на одну модель машини (та її модифікації, за наявності), а на цілий ряд моделей, які можна віднести до одного типу, тобто на всі варіанти і версії типу трактора/причепа/причіпної машини;

- термін дії сертифіката затвердження типу становить 5 років і за заявою виробника може бути автоматично продовжений без додаткових перевірок;

- сфера дії сертифіката затвердження типу може бути розширена у разі виробництва нових варіантів і версій типу або внесення змін в конструкцію машини без додаткових перевірок або тільки з перевіркою окремих змінених частин;

- у разі застосування в різних типах машин однакових складових частини, наприклад двигунів, кабін, зчпних механічних пристроїв тощо, які уже перевірялись під час затвердження типу, додаткові випробування не проводяться, а використовуються уже отримані результати перевірки таких частин. Це скорочує, спрощує і здешевлює процедури оцінки відповідності машин, які відносяться до інших типів.

Введення в обіг та допуск до участі в дорожньому русі сільськогосподарських та лісогосподарських тракторів, причепів, причіпних машин (відомча реєстрація) повинні здійснюватись після проходження процедури затвердження типу, отримання Сертифіката затвердження типу та оформлення виробником до кожної машини Сертифіката відповідності затвердженому типу [10].

Основними складовими, на яких базується затвердження типу тракторів, причепів, причіпних машин є:

- надання виробником технічного опису транспортного засобу (компонента), в якому наведено їхні конструкційні особливості, згруповані за суттєвими ознаками (*інформаційний документ*);

- документальне підтвердження відповідності характеристик складових частин та машини загалом (*сертифікати, протоколи випробувань, повідомлення щодо офіційного затвердження за Правилами ЄЕК ООН*);

- результати перевірки виробництва.

Для оцінки відповідності 43-х складових частин та характеристик тракторів, причепів, причіпних машин Технічним регламентом передбачено проведення за визначеними методиками відповідних випробувань, акредитованою згідно з ДСТУ ISO 17025:2017 випробувальною лабораторією. Такі випробування, результати яких використовуються для підтвердження відповідності і видачі сертифіката затвердження типу органом оцінки відповідності, який здійснює діяльність із затвердження типу, проводить ВЛ УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого, яка має необхідний досвід та відповідні професійні навички.

Отже, з реформуванням системи технічного регулювання результати випробувань сільськогосподарської техніки, оформлені протоколами за новою формою і змістом та проведені акредитованими ВЛ, є

вагомою складовою доказової бази відповідності такої техніки визначеним вимогам (рис.5).

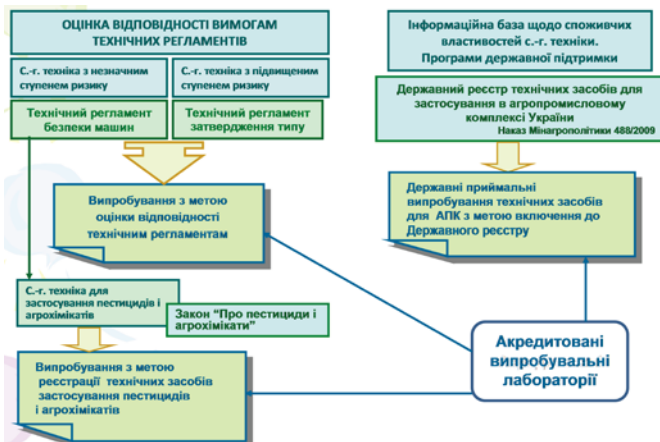

Рис. 5 – Елементи системи технічного регулювання і види випробувань

Слід зазначити, що в кінці 2017 року була прийнята постанова КМУ від 15.11.2017 № 856, якою внесено зміни в порядок оптової і роздрібної торгівлі та відомчої реєстрації сільськогосподарської техніки. Положення зазначеної постанови установлюють, що реалізувати та реєструвати сільськогосподарську та лісгосподарську техніку можливо лише за умови, якщо вона відповідає вимогам технічних регламентів – Технічного регламенту безпеки машин та Технічного регламенту затвердження типу за наявності відповідних документів (декларації про відповідність, сертифіката затвердження типу, сертифіката відповідності затвердженому типу) та нанесеного маркування щодо відповідності технічним регламентам.

Висновок. Реформування системи технічного регулювання в Україні в умовах євроінтеграції є необхідним кроком для приведення її у відповідність до міжнародних та європейських норм і правил, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної сільськогосподарської техніки та забезпечення можливості доступу української продукції на європейський ринок.

Введення в обіг та допуск до участі в дорожньому русі сільськогосподарської техніки відповідно до європейської практики не може здійснюватись без проведення випробувань за новими видами, формами та змістом. Такі випробування проводять у ВЛ УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого. Результати випробувань є вагомою, а у разі затвердження типу тракторів, причепів, причіпних машин, необхідною складовою доказової бази відповідності сільськогосподарської техніки визначеним вимогам технічних регламентів.

Список літератури

1. Постанова КМУ від 29 квітня 1996 р. N 479 «Про затвердження Порядку проведення державних випробувань та державної реєстрації технічних засобів застосування пестицидів і агрохімікатів».
2. Наказ Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 01 лютого 2005 року N 28 «Про затвердження Переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 04 травня 2005 року за N 466/10746.

3. Кравчук В., Цема Т. Нові вимоги до виробництва та введення в обіг сільськогосподарської техніки// «Техніка і технології АПК». –2013. –№9. – с. 24-29.

4. Постанова КМУ від 16 грудня 2015 р. № 1067 «Про затвердження Технічного регламенту низьковольтного електричного обладнання».

5. Постанова КМУ від 16 грудня 2015 р. № 1077 «Про затвердження Технічного регламенту з електромагнітної сумісності обладнання».

6. Постанова КМУ від 19 січня 2011 р. N 35 «Про затвердження Технічного регламенту безпеки обладнання, що працює під тиском».

7. Постанова КМУ від 28 грудня 2016 р. № 1069 «Про затвердження переліку видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд».

8. Постанова КМУ від 28 грудня 2011 р. N 1367 «Про затвердження Технічного регламенту затвердження типу сільськогосподарських та лісгосподарських тракторів, їх причепів і змінних причіпних машин, систем, складових частин та окремих технічних вузлів».

9. Наказ Мінекономрозвитку від 17.12.2015 N 1699 «Про внесення зміни до Переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, та визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 31 грудня 2015 р. за N 1659/28104.

10. Кравчук В.І., Погорілий В.В., Афанасьєва С.Є., Цема Т.В., Оситняжський М.В, Горбатова І.В. До питання затвердження типу сільськогосподарських та лісгосподарських тракторів, причепів, причіпних машин//Збірник наукових праць УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого «Техніко-технологічні аспекти розвитку та випробування нової техніки і технологій для сільськогосподарства України», випуск 21(35), 2017.

Анотація. Рассмотрены этапы становления системы технического регулирования в Украине и ее влияние на задания и виды испытаний. Проанализировано влияние требований к разработке и постановке на производство сельскохозяйственной техники на цель и содержание государственных приемочных испытаний, а также перехода от сертификации к оценке соответствия - на испытания по определению показателей безопасности и экологических показателей. Определено место испытаний в современной системе оценки и подтверждения соответствия сельскохозяйственных техники.

Summary. The stages of formation of the technical regulation system in Ukraine and its influence on the tasks and types of tests are considered. The influence of requirements on the development and putting into production of agricultural machinery on the purpose and content of state acceptance tests, as well as the transition from certification to conformity assessment, to tests for defining safety and environmental indicators is analyzed. The place of tests in the modern system of assessment and confirmation of conformity of agricultural machinery has been determined.

Стаття надійшла до редакції 20 лютого 2018 р.